

EXPUNERE DE MOTIVE

Lege pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ

Implicarea sectorului non-guvernamental în societate este adesea văzută ca un mecanism esențial pentru a promova transparența, responsabilitatea și eficiența în furnizarea serviciilor publice. În unele cazuri, ONG-urile colaborează cu autoritățile, fie ele locale sau centrale, iar în altele, ele acționează independent pentru a monitoriza, evalua și, uneori, a îmbunătăți calitatea acestor servicii. De multe ori, autoritățile publice nu sunt conștiente de toate problemele cu care se confruntă cetățenii, iar ONG-urile pot acționa ca intermediari pentru a colecta și transmite aceste informații. Evaluările independente și rapoartele ONG-urilor pot conduce la îmbunătățirea serviciilor precum sănătatea, educația, aprovizionarea cu apă sau transportul public. În multe societăți, accesul la servicii publice poate varia în funcție de regiune, nivel de venit sau statut social. ONG-urile pot contribui la reducerea acestor inegalități prin monitorizarea alocării resurselor și prin solicitarea unei distribuiri echitabile a serviciilor publice. Ele pot atrage atenția asupra regiunilor sau grupurilor sociale defavorizate și pot milita pentru o alocare justă a resurselor publice. Politicile publice sunt adesea formulate la nivel central, dar implementarea lor locală poate varia semnificativ. ONG-urile pot monitoriza modul în care politicile publice sunt implementate la nivel local și pot semnaliza discrepanțele sau întârzierile în aplicarea acestora. De asemenea, pot evalua dacă politicile adoptate își ating obiectivele și au un impact pozitiv asupra cetățenilor.

Exemple de câteva țări și inițiative relevante:

India:

ONG-urile din India joacă un rol crucial în monitorizarea și evaluarea diferitelor servicii publice, precum educația, sănătatea și asistența socială. De exemplu, inițiativele de "Social Audit" (audit social) sunt frecvente în sectoare precum programul de muncă rurală NREGA (National Rural Employment Guarantee Act). Aceste audituri sunt organizate de ONG-uri împreună cu comunitățile locale pentru a asigura că fondurile publice sunt utilizate eficient și corect.

Kenya:

În Kenya, ONG-uri precum „Transparency International” și alte organizații locale monitorizează serviciile publice pentru a reduce corupția și a asigura că resursele sunt distribuite corect. Aceste organizații monitorizează furnizarea de apă, sănătatea publică și alte servicii esențiale.

Filipine:

Proiectul „Check My School”, lansat în 2011 de o coaliție de ONG-uri, este un exemplu remarcabil de monitorizare a serviciilor publice în domeniul educației. Platforma permite cetățenilor să raporteze probleme legate de școlile publice și să urmărească eficiența guvernului în furnizarea de servicii educaționale.

Brazilia:

În Brazilia, ONG-uri ca „Transparência Brasil” au participat la monitorizarea contractelor publice, a proiectelor de infrastructură și a altor servicii publice, cu scopul de a preveni corupția și de a promova buna guvernare.

Statele Unite:

În SUA, ONG-uri ca „Common Cause” și „Project on Government Oversight” (POGO) monitorizează constant activitățile guvernamentale, inclusiv furnizarea de servicii publice în domenii precum sănătatea, educația și protecția mediului, pentru a asigura transparența și responsabilitatea autorităților publice.

Romania

Centrul de Resurse Juridice (CRJ) care poate efectua vizite inopinate pentru a monitoriza respectarea drepturilor persoanelor cu dizabilități și vârstnice din cadrul instituțiilor private și publice de îngrijire.

Mecanisme utilizate de către ONG-uri:

- Audituri sociale: ONG-urile organizează adesea audituri sociale pentru a verifica eficiența programelor guvernamentale și a cheltuirii fondurilor publice.
- Monitorizare comunitară: În multe cazuri, ONG-urile colaborează cu comunitățile locale pentru a evalua direct furnizarea serviciilor.
- Rapoarte și evaluări independente: ONG-urile publică rapoarte bazate pe cercetări proprii, care evidențiază deficiențele în furnizarea serviciilor publice și propun soluții.

- Advocacy și lobby: ONG-urile fac adesea presiuni asupra guvernelor pentru a adopta reforme sau pentru a îmbunătăți transparența în furnizarea de servicii.

Implicarea ONG-urilor în monitorizarea serviciilor publice poate crește încrederea cetățenilor în instituțiile publice. Cetățenii au tendința de a avea mai multă încredere în evaluările și rapoartele venite din partea unor organizații independente, care nu sunt influențate de interese politice sau economice. Prin furnizarea de date obiective și imparțiale, ONG-urile pot contribui la crearea unui dialog constructiv între cetățeni și guvern.

În concluzie, participarea ONG-urilor în monitorizarea serviciilor publice este un fenomen global, iar colaborarea dintre sectorul neguvernamental și cel public devine din ce în ce mai comună în multe regiuni ale lumii.

Prezenta inițiativă legislativă introduce posibilitatea încheierii unor protocoale de colaborare între ONG-urile care au, printre misiunile asumate, monitorizarea prestării serviciilor publice, și autorități sau instituții publice, în baza unor criterii obiective.

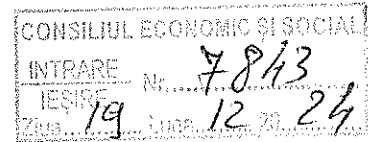
Vă propunem spre dezbateră și adoptare prezenta inițiativă legislativă.

În numele inițiatorilor,

Alin Gabriel APOSTOL

Deputat - Uniunea Salvați România

Diana Spica
Deputata USR

Parlamentul României

Senatul

Camera Deputaților

LEGE

pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 555 din iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

După articolul 594 se introduce un nou articol, art. 594¹, cu următorul cuprins:

ARTICOLUL 594¹

Mecanisme de monitorizare a serviciilor publice

- (1) Autoritățile publice încheie protocoale de colaborare cu organizații neguvernamentale în vederea desfășurării unor activități de monitorizare a prestării serviciilor publice;
- (2) Organizațiile neguvernamentale sau ONG-urile sunt persoane juridice constituite conform legislației naționale în vigoare referitoare la asociații și fundații, inclusiv organizațiile înființate prin legi speciale, care urmăresc desfășurarea unor activități în interes general sau în interesul unor colectivități locale;
- (3) Protocoalele prevăzute la alin. (1) conțin cel puțin următoarele elemente: serviciile publice care fac obiectul activităților de monitorizare, activități care pot fi desfășurate, reguli de etică, drepturile și obligațiile părților, situațiile de încetare/reziliere;
- (4) În vederea încheierii protocoalelor de colaborare prevăzute la alin. (3), se aprobă prin ordin al ministrului de resort, o procedură de selecție a organizațiilor neguvernamentale, cu respectarea principiilor transparenței, competitivității și tratamentului egal, în termen de 60 de zile, de la data intrării în vigoare a prezentei legi.
- (5) Criteriile care vor fi cuprinse în ordinul prevăzut la alin. (3) vor conține cel puțin următoarele elemente:
  - a) Experiență de cel puțin 5 ani în domeniul de expertiză al organizației non-guvernamentale, așa cum este acesta trecut în statut, în domeniul vizat de obiectul protocolului de colaborare.

- b) Mai mult de 40% din activitățile respectivei organizației non-guvernamentale sunt efectuate în vederea îndeplinirii activității de monitorizare a serviciilor publice.
- c) Deține patrimoniu, logistică, membri și personal angajat, corespunzător îndeplinirii scopului propus.
- d) Valoarea activului patrimonial pe fiecare dintre cei 3 ani anteriori în parte este cel puțin egală cu valoarea patrimoniului inițial/de 3 ori valoarea salariului brut pe țară garantat în plată;
- e) Sa nu existe restanțe la plata impozitelor, taxelor sau a contribuțiilor la bugetul general consolidat, iar acest lucru a fost stabilit printr-o hotărâre judecătorească sau decizie administrativă având caracter definitiv și obligatoriu în conformitate cu legea statului în care respectivul operator economic este înființat.

Art. 594²

- (1) Organizațiile non-guvernamentale au obligația de a coopera cu autoritățile competente în procesul de monitorizare, furnizând informații relevante, respectând protocolul stabilit și contribuind la transparența și corectitudinea procesului de monitorizare.
- (2) Organizațiile non-guvernamentale pot întocmi rapoarte de monitorizare în care să evidențieze potențialele nereguli sau deficiențe identificate. Aceste rapoarte, împreună cu recomandările formulate, trebuie să fie înaintate autorităților publice competente în termen de 30 de zile de la elaborarea lor.
- (3) Autoritățile publice au obligația de a examina rapoartele și recomandările organizațiilor non-guvernamentale și de a răspunde în mod motivat într-un termen rezonabil, indicând măsurile luate, precum și publicarea acestora pe site-ul propriu, în termen de 5 zile de la data primirii.

Această lege a fost adoptată cu respectarea art. 75 și ale art. 76 alin (1) ale Constituției României, republicată.

**PREȘEDINTELE
SENATULUI
Nicolae-Ionel CIUCĂ**

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR
Vasile-Daniel SUCIU**